

KLAGANDE

Société Générale Corporate and Investment Bank

Ombud: Caroline Väljemark och biträdande jurist Oskar Salenstedt

MOTPART

Skatteverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Faluns dom den 23 oktober 2020 i mål nr 4991-18,
se bilaga A

SAKEN

Återbetalning av kupongskatt år 2012
Ersättning för kostnader

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avvisar yrkandet om uppskov med kupongskatten.

Kammarrätten ändrar förvaltningsrättens dom endast på så sätt att Société Générale Corporate and Investment Bank beviljas ersättning för kostnader i förvaltningsrätten med 20 000 kr.

Kammarrätten avslår överklagandet i övrigt.

Kammarrätten avslår yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten.

YRKANDEN M.M.

Société Générale Corporate and Investment Bank yrkar i första hand att kupongskatten ska återbetalas och att ränta då ska utgå på beloppet. I andra hand yrkar bolaget att det ska beviljas uppskov med kupongskatten. Bolaget yrkar också ersättning för kostnader i förvaltningsrätten med tidigare yrkat belopp och i kammarrätten med 334 500 kr.

Skatteverket anser att överklagandet ska avslås.

VAD PARTERNA ANFÖR I KAMMARRÄTTEN

Société Générale Corporate and Investment Bank anför i huvudsak följande.

Återbetalning av kupongskatten ska medges i enlighet med EU-domstolens dom i målet Sofina m.fl. (C-575/17, EU:C:2018:943). Av domen följer att de i målet tillämpliga svenska bestämmelserna om kupongskatt strider mot kapitalets fria rörlighet i artikel 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) eftersom de missgynnar utländska bolag med underskott i förhållande till svenska bolag med underskott. Av de deklARATIONER som bolaget gett in framgår att såväl bolaget som den franska företagsgruppen hade ett underskott vid utgången av år 2012. Att det har fastställts ett underskott i Frankrike är tillräckligt för att konstatera objektiv jämförbarhet. Något krav på att resultatet måste beräknas enligt källstatens regler framgår inte av Sofina och det kan inte heller ha varit EU-domstolens intention att ställa upp ett sådant krav. Det är inte praktiskt möjligt att beräkna resultatet för hela företagsgruppen, som består av cirka 250 företag, enligt svenska regler. Ett sådant krav står i strid med både proportionalitetsprincipen och effektivitetsprincipen, enligt vilken nationell lagstiftning inte får omöjliggöra eller väsentligen försvåra tillämpningen av rättigheter som härrör från unionsrätten. Att tillämpa bestämmelserna om

anstånd med betalning av kupongskatt strider mot förbudet mot retroaktiv skattelagstiftning.

Oaktat detta kan konstateras att de franska skattereglerna i huvudsak överensstämmer med de svenska vad gäller beräkningen av skattemässigt resultat. Exempelvis är huvudregeln för avdrag och beskattning närmast identisk enligt de två skattesystemen. Att Sverige tillämpar ett annat koncernutjämningsystem än Frankrike saknar betydelse i detta sammanhang. Med hänsyn till det och till att företagsgruppens underskott beräknat enligt franska skatteregler överstiger tio miljarder euro har bolaget i tillräcklig grad visat att det finns ett underskott även enligt svenska regler.

I vart fall har bolaget rätt till återbetalning av kupongskatten med hänvisning till avdragsrätten för kostnader som har ett direkt samband med uppbärandet av utdelningarna. Denna rätt följer av EU-domstolens dom i målet Pensioenfonds Metaal en Techniek (C-252/14, EU:C:2016:402). Bolaget har haft avdragsgilla kostnader om totalt 9 106 708 kr.

Till stöd för sin talan ger bolaget bland annat in en jämförande sammanställning av franska och svenska skatteregler, en uppskattning av bolagets resultat beräknat enligt svenska skatteregler samt inkomstdeklarationer och andra handlingar från de franska skattemyndigheterna.

Skatteverket anför i huvudsak följande.

Bestämmelserna om anstånd i kupongskattelagen (1970:624) har tillkommit efter det i målet aktuella beskattningsåret men måste anses vara vägledande. Skatteverket instämmer i lagstiftarens bedömning att det är rimligt att kräva att ett utländskt bolags resultat ska beräknas enligt svenska skatteregler för att det ska kunna anses vara fråga om jämförbara situationer. Frågan om vilket lands regler som ska tillämpas var inte föremål för prövning i målet

Sofina. Om ett utländskt bolag ingår i en grupp av bolag som är föremål för konsoliderad inkomstbeskattning i hemstaten ska, enligt de nu gällande anståndsbestämmelserna, beräkningen ske med beaktande av samtliga bolag, i syfte att motverka risken för otillbörligt utnyttjande av anståndsbestämmelserna. Vid sådan beskattning finns det nämligen en risk för att det allokeras utdelningar och kostnader till enskilda juridiska personer på ett sätt som inte skulle ha skett om de varit självständiga subjekt skattemässigt, vilket de är i Sverige. Utifrån den kortfattade jämförelse mellan Sveriges och Frankrikes beskattningssystem som bolaget gett in är det inte möjligt att göra en tillräckligt säker bedömning av om underskottet kvarstår enligt svenska skatteregler. Med tanke på det svenska systemet med koncernbidrag kan detta sannolikt endast visas genom att räkna om den konsoliderade beskattningens resultat enligt svenska regler.

Bolaget har inte heller visat att det haft några kostnader som har ett direkt samband med erhållandet av utdelningarna, varför återbetalning av kupongskatten inte heller kan ske på den grunden.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Uppskov med kupongskatt

Bolaget har hos Skatteverket ansökt om återbetalning av kupongskatt. Skatteverkets beslut avser endast denna fråga. Eftersom kammarrätten endast kan pröva det som omfattas av Skatteverkets beslut ska bolagets yrkande om uppskov med kupongskatten avvisas.

Återbetalning av kupongskatt

Bolaget har med hänvisning till EU-domstolens dom i målet Sofina i första hand gjort gällande att det har rätt till återbetalning av kupongskatten eftersom det hade ett underskott för det aktuella beskattningsåret.

I målet fann EU-domstolen att bestämmelserna om den fria rörligheten för kapital i artiklarna 63 och 65 i EUF-fördraget utgör hinder för lagstiftning som den svenska, enligt vilken källskatt tas ut på utdelning till bolag utan hemvist i landet oberoende av resultat, medan en motsvarande utdelning till bolag med hemvist i landet tas upp inom ramen för den allmänna bolagsbeskattningen och då endast under förutsättning att bolagen har ett överskott under det aktuella beskattningsåret (punkt 79).

I målet är ostridigt att bolaget hade ett negativt resultat för det aktuella beskattningsåret enligt fransk skattelagstiftning. Bolaget menar att det är detta resultat som ska läggas till grund för bedömningen i målet, medan Skatteverket gör gällande att resultatet ska beräknas i enlighet med svensk lagstiftning. Kammarrätten konstaterar att domen i målet Sofina inte ger någon vägledning om det är rättsordningen i källstaten eller i bolagets hemvistland som ska tillämpas vid bestämningen av resultatet.

Det utländska bolaget ska emellertid befinna sig i en jämförbar resultatmässig position som ett svenskt bolag. Utan sådan jämförbarhet går det inte att konstatera att ett uttag av kupongskatt strider mot den fria rörligheten för kapital och att det därmed finns rätt till återbetalning av kupongskatten. Kammarrätten anser att en tillräcklig jämförbarhet bara kan åstadkommas om beräkningen av resultatet sker efter svensk skattelagstiftning med beaktande av samtliga bolag i den konsoliderade företagsgruppen. Det är samma bedömning som den svenska lagstiftaren gjort i förarbetena (prop. 2019/20:33) till de bestämmelser om anstånd med betalning av kupongskatt som införts i 28–28 n §§ kupongskattelagen för att säkerställa kupongskatteregleringens förenlighet med unionsrätten.

Det är bolaget som har att visa att det finns ett underskott för det aktuella beskattningsåret (jfr punkt 72 i Sofina). Bolaget har, utöver deklARATIONER för bolaget och den konsoliderade företagsgruppen, bland annat gett in en jämförande sammanställning av franska och svenska skatteregler samt en

uppskattning av bolagets resultat enligt svensk skattelagstiftning. Det är ostridigt att någon närmare beräkning inte har gjorts, varken för bolaget eller för de andra bolagen i företagsgruppen. I brist på sådan utredning är det enligt kammarrättens mening inte möjligt att med tillräcklig säkerhet bedöma om bolaget hade ett underskott för det aktuella beskattningsåret. Bolaget har därmed inte på denna grund rätt till återbetalning av kupongskatten.

Bolaget har som grund för återbetalning av kupongskatten alternativt gjort gällande avdragsrätt för kostnader som har ett direkt samband med uppbärandet av de aktuella utdelningarna. Dessa kostnader utgörs enligt bolaget av marknadsavgifter och depåavgifter.

Kammarrätten konstaterar att marknadsavgifter inte är kostnader med direkt samband till uppbärandet av utdelningarna. De kan därmed inte dras av.

Bolaget har uppgett att depåavgift är den avgift depåbanken tar ut för förvaltning av investeringar under innehavstiden, dvs. för att hålla investeringar i sina böcker, uppfylla myndighets- och rapporteringskrav, registrera och överföra utdelning samt underlätta röstning med fullmakt för generalförsamlingen av aktieägare. Kammarrätten anser att enbart de delar av depåavgiften som avser kostnader för att registrera och överföra utdelningar skulle kunna anses ha ett direkt samband med uppbärandet av desamma. På den utredning som finns i målet är det dock inte möjligt att särskilja dessa kostnader från de övriga kostnader som depåavgiften är avsedd att täcka. Därmed kan inte heller depåavgifterna dras av. Grund för återbetalning av kupongskatten finns därmed inte heller på denna grund.

Ersättning för kostnader

Målet avser en fråga som varit av betydelse för rättstillämpningen och bolaget har därför rätt till ersättning för ombudskostnader. EU-domstolens

dom i målet Sofina, som meddelades den 22 november 2018, har dock gett ledning i denna fråga. Ersättning ska därför endast beviljas för åtgärder som vidtagits dessförinnan, dvs. i huvudsak för upprättandet av överklagandet till förvaltningsrätten. Det framgår inte när vissa av åtgärderna i kostnadsspecifikationen har vidtagits. Tidsåtgång för respektive åtgärd har inte heller redovisats. Kammarrätten finner att skälig ersättning avseende handläggningen i förvaltningsrätten ska bestämmas till 20 000 kr. Det finns inte skäl att bevilja ersättning för kostnader i kammarrätten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 3).

Jessica Lovén
kammarrättsråd
ordförande

Martin Hamrin
kammarrättsråd

Vincent Palmqvist
tf. kammarrättsassessor
referent

Anna Strömblad
föredragande jurist

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I FALUN
Monika Norberg
Fördedragande

DOM
2020-10-23
Meddelad i Falun

Mål nr
4991-18

KLAGANDE

Société Générale Corporate and Investment Bank

Ombud: Caroline V ljemark
KPMG AB, Norra Hamngatan 22
404 39 Göteborg

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT BESLUT

Skatteverkets beslut 2018-09-05, diariernr 23366-13/763

SAKEN

Återbetalning av kupongskatt m.m.  r 2012
Ränta
Ersättning för kostnader

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Förvaltningsrätten avslår yrkandet ersättning för kostnader.

BAKGRUND

I ansökan till Skatteverket begärde Société Générale Corporate and Investment Bank (bolaget) återbetalning av svensk kupongskatt för år 2012 med 4 922 895 kr och avgifter med 9 106 708 kr. Som grund för sin ansökan angav bolaget att de svenska reglerna som medger ett uttag av kupongskatt om 30 procent på utdelningar på svenska andelar som utländska bolag innehar (understigande 10 procent) innebär att utländska bolag missgynnas i förhållande till svenska bolag. En sådan beskattning strider mot den fria rörligheten för kapital och det föreligger rätt för bolaget att få tillbaka den inbetalda skatten.

Skatteverket beslutade att inte medge återbetalning av svensk kupongskatt och anförde att det inte föreligger någon otillåten restriktion mot den fria rörligheten och att de av bolaget begärda avdragen inte har kunnat visats vara direkt kopplade till uppbärandet av utdelning. Även om avdragen skulle anses utgöra en sådan direkt kostnad som ska beaktas blir skattebördan inte större för bolaget vid en jämförelse med nettobeskattning av utdelningar för motsvarande svenskt subjekt.

YRKANDE M.M.

Société Générale Corporate and Investment Bank yrkar återbetalning av kupongskatten samt avdrag för direkt relaterade kostnader för uppbärande av utdelning. Bolaget yrkar även att ränta ska utgå på återbetald kupongskatt och yrkar ersättning för kostnader med 164 250 kr exklusive mervärdesskatt.

Bolaget anför i huvudsak följande. Sveriges uttag av kupongskatt utgör en inskränkning av fri rörlighet för kapital enligt artikel 63 fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Detta då bolaget

missgynnas i förhållande till svenska aktiebolag vid beskattning av utdelningar från svenska bolag och hänvisar till Sofina-målet (C-575/17). Bolaget har rätt till återbetalning av den kupongskatt 4 922 895 kr som belöper på utdelningarna. Bolaget har även rätt till avdrag för kostnader som är direkt relaterade till uppbärandet av utdelningarna avseende depåavgifter med 4 395 301 kr och marknadsavgifter med 4 711 407 kr, totalt 9 106 708 kr.

Skatteverket vidhåller att grund för återbetalning av kupongskatt inte föreligger och anser att yrkandet om ersättning för kostnader ska avslås. Skatteverket uppger bland annat följande. Domen i Sofina-målet (C-575/17) innebär inte ett underkännande av källskatteuttag i sig men målet kan leda till att kupongskatt i vissa fall ska återbetalas om utdelningsmottagaren är ett underskotts företag. I förevarande fall har inte visats genom räkenskaper eller deklARATIONER att bolaget är ett underskottsbolag. Inte heller har det framkommit hur stort underskottet är eller hur det beräknats. Avdrag för förvaltningskostnader som depå- och marknadsavgifter medges inte då bolaget inte har visat att kostnaderna är direkt kopplade till själva erhållandet av utdelningarna.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Frågan i målet

Kupongskatt har för bolaget innehållits med 15 procent enligt skatteavtal mellan Sverige och Frankrike. Bolaget menar att negativ särbehandling därmed uppkommer i jämförelse med ett svenskt bolag. Frågan i målet är således om den svenska kupongskatten utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital i den mening som avses i artikel 63.1. EUF-fördraget. Vidare är frågan om rätt till avdrag för kostnader direkt relaterade till erhållandet av utdelning föreligger. Förvaltningsrätten har även att ta

ställning till om ränta ska utgå samt om ersättning för kostnader ska beviljas.

Rättslig reglering m.m.

Kupongskatt ska betalas till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen på aktie i svenskt aktiebolag (1 § kupongskattelagen [1970:624]). Skattskyldighet föreligger för utdelningsberättigad om denne är utländsk juridisk person och utdelningen inte är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från fast driftställe i Sverige (4 § första meningen kupongskattelagen). Kupongskatt tas ut med 30 procent av utdelningen (5 § kupongskattelagen).

Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 §§ har innehållits kupongskatt fastän skattskyldighet inte har förelegat eller om kupongskatt har innehållits med högre belopp än vad som ska erläggas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning så har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av vad som innehållits för mycket (27 § första stycket kupongskattelagen). Tillsammans med ansökan ska lämnas intyg eller annan utredning om att kupongskatt innehållits för sökanden liksom utredning till styrkande av att skattskyldighet inte föreligger för honom (27 § femte stycket).

För juridiska personer är den statliga inkomstskatten 22 procent av den beskattningsbara inkomsten 65 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229, i aktuell lydelse).

Alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land är förbjudna (artikel 63 EUF-fördraget).

Bestämmelserna i artikel 63 ska inte påverka medlemsstaternas rätt att (a) tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika orter samt (b) att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra

överträdelse av nationella lagar och andra författningar, särskilt i fråga om beskattning och tillsyn över finansinstitut, eller att i administrativt eller statistiskt informationssyfte fastställa förfaranden för deklaration av kapitalrörelser eller att vidta åtgärder som är motiverade med hänsyn till allmän ordning eller säkerhet (artikel 65.1 EUF-fördraget). De åtgärder och förfaranden som avses i punkterna 1 och 2 får inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar enligt artikel 63 (artikel 65.3 EUF-fördraget).

Förvaltningsrättens bedömning

Bolaget gör gällande att bolaget under relevant år redovisat underskott och att underskotten är så stora att någon inkomstbeskattning inte kommer ifråga under överskådlig tid. Bolaget lyfter fram följande. Bolaget är ett bolag i en fransk skattegrupp som konsoliderats skattemässigt. Inkomstdeklarationen (blankett 2058 RG) för beskattningsår 2012 avseende skattegruppen visar att underskottet för året uppgick till 979 403 542 euro. Den 31 december 2012 uppgick det totala underskottet för skattegruppen till 10 552 478 184 euro (blankett 2058 DG). Bolagets separata skattedeklarationer (blankett 2052, 2053 och 2058 A) visar hur den beskattningsbara inkomsten beräknats utifrån redovisningsinkomsten. Utdelning från Sverige år 2012 ingår i bolagets skattemässiga resultat. Det framgår också från deklaration (blankett 2058 RG och 2058 DG) att skattegruppen har signifikanta underskott under det räkenskapsår då utdelningen lämnas. Underskotten är så betydande att underskottet för efterföljande åren 2013–2018 inte har förbrukats (blankett 2058 DG). Bolaget anser således att det genom de tillhandhållna blanketterna från inkomstdeklarationerna har visat och styrkt att underskott föreligger samt hur stora underskotten är. Utdelning från Sverige till bolaget är ändå föremål för kupongskatt och ett svenskt bolag, förlustgivande sådant i samma situation, betalar ingen skatt alls på erhållna utdelningar. Sverige har inte rätt att särbehandla bolaget baserat på att bolaget ingår i en

skattekoncern där resultatutjämningsreglerna skiljer sig åt något från de regler som gäller för svenska koncernbolag. Bolaget har därför rätt till återbetalning av kupongskatt.

Skatteverket å sin sida menar att en förutsättning för rätt till återbetalning av kupongskatt är att det rör sig om jämförbara situationer. Skatteverket lyfter fram följande. Det utländska underskotts företaget ska visa att underskottet har beräknats på motsvarande sätt som för ett svenskt bolag och hänsyn ska i beräkningen tas till bland annat om det förekommer konsoliderad beskattning. Detta eftersom det i ett system med konsoliderad inkomstbeskattning kan det finnas risk för att utdelningar och kostnader allokeras till enskilda juridiska personer på ett sätt som inte skulle ha skett om de varit självständiga subjekt skattemässigt. Skatteverket anser att bolaget inte i tillräcklig utsträckning har visat att det rör sig om jämförbara situationer. De dokument som bolaget bifogat visar inte att underskottet har beräknats på ett motsvarande sätt som för ett svenskt bolag.

Förvaltningsrätten konstaterar att ett svenskt bolag med samma verksamhet och resultat som nu i målet aktuellt bolag inte betalar inkomstskatt i Sverige. Detta innebär inte att bolaget med automatik kan anses negativt särbehandlat. Sverige har utsträckt sin beskattningsrätt till personer utan hemvist i landet avseende utdelningar som de uppbär från bolag med hemvist i landet. En jämförelse ska därför ske mellan en skattskyldig person med hemvist i Sverige och en utan hemvist i Sverige med beaktande av dels kupongskatt som ska betalas av den skattskyldige utan hemvist i Sverige, dels den inkomstskatt som ska betalas av den skattskyldige personen utan hemvist i Sverige. I beskattningsunderlaget ska ingå inkomster från de aktier som föranlett utdelningarna.

Såsom Skatteverket har lyft fram uppvisar den nu aktuella svenska lagstiftningen likheter med den franska lagstiftningen. I den EU-rättsliga

praxisen framgår att förfarandet med källskatt utgör ett legitimt och lämpligt medel för att se till att skatt erläggs för inkomster en person utanför beskattningsstaten förvärvar. Förvaltningsrätten ansluter sig till Skatteverkets bedömning att kupongskatt i vissa fall ska återbetalas om utdelningsmottagaren är ett underskotts företag och att det åligger bolaget att komma in med bevisning för att visa att villkoren för uppskov är uppfyllda.

EU-domstolen har i Miljoen m.fl. (C-17/14) haft att ta ställning bland annat vilka omständigheter som ska beaktas för att jämföra skattebördan för bolag med hemvist i landet med skattebördan för bolag utan hemvist i landet. Målet gällde regler om utdelningsskatt i Nederländerna, en direkt skatt på utdelning som är avdragsgill för nederländska bolag vid beräkning av skatten på bolag. Av domen följer att endast kostnader som har ett direkt samband med själva erhållandet av utdelningarna ska beaktas vid jämförelsen av bolagens skattebördan. Bland annat finansieringskostnader är hänförliga till innehavet av aktierna och har därför inte ett direkt samband med erhållandet av utdelningar från aktierna (punkterna 59–60). Då beskattningsteknikerna skiljer sig åt mellan beskattning av ett bolag med hemvist i Sverige och ett bolag med hemvist i ett annat land kan ytterligare kostnader eller beskattningseffekter inte beaktas vid en jämförelse (jfr punkterna 70–73 med hänvisningar).

Högsta förvaltningsdomstolen har, i HFD 2017 ref. 9, uttalat att varken kostnader för förvärvet, finansieringen eller förvaltningen av aktier är sådana kostnader som kan anses ha ett direkt samband med erhållandet av avkastningen i form av utdelningen.

Förvaltningsrätten konstaterar att bolaget numera har kommit in med deklaraionsblanketter för den skattegrupp bolaget tillhör samt bolagets deklaraionsblankett för att visa att bolaget har rätt till återbetalning av kupongskatt. Det kan varken av skattegruppens eller bolagets inlämnade

blanketter utläsas att den faktiska beskattning som uppvisat underskott i skattegruppen och bolaget har uppkommit på motsvarande sätt som skulle ha skett vid beskattning av ett svenskt bolag. Enligt förvaltningsrättens bedömning är inte visat att bolagets underskott har beräknats på motsvarande sätt som för ett svenskt bolag och därför kan någon jämförbar situation inte anses föreligga. Bolaget har därmed inte rätt till någon återbetalning av kupongskatt. Förvaltningsrätten gör således bedömningen att det inte föreligger någon inskränkning av fri rörlighet för kapital enligt artikel 63 EUF-fördraget. Inte heller föreligger någon rätt till avdrag för avgifter. Skäl att pröva yrkandet om ränta finns inte. Överklagandet ska därför avslås.

Ersättning för kostnader

Den som i ett ärende eller mål har haft kostnader för ombud, biträde, utredning eller annat som denne skäligen har behövt för att ta till vara sin rätt har, efter ansökan, rätt till ersättning om den sökandes yrkanden i ärendet eller målet bifalls helt eller delvis, ärendet eller målet avser en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen, eller det finns synnerliga skäl för ersättning (43 kap. 1 § skatteförfarandelagen [2011:1244]).

Bolaget har inte vunnit bifall till sin talan och kan av den anledningen inte medges ersättning. I övrigt bedöms frågorna inte vara av vikt för rättstillämpningen och finner inte heller några synnerliga skäl föreligga varför yrkandet om ersättning avslås.

Hur man överklagar, se bilaga (FR-11).

Eva Karlsson Helghe
rådman

I avgörandet har nämndemännen Artem Adylev, Kerstin Borg och Margareth Söderlund deltagit.

Hur man överklagar

FR-11

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.
Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Är sista dagen en lördag, söndag eller helgdag, mid-sommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras och vilken ändring du vill ha.

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Om en part har överklagat beslutet får även motparten ge in ett överklagande, trots att den gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant (anslutnings-) överklagande ska ges in inom en månad räknat från utgången av den tidigare överklagandetiden. Ett anslutningsöverklagande förfaller om det första överklagandet återkallas eller av annan anledning förfaller. Även när det gäller anslutningsöverklagande krävs prövningstillstånd.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter:

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nå för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.